

PREU: 15 CENTIMS

PREUS DE SUSCRIPCIO
 En Barcelona... 2 ptas. trimestre
 Fóra ciutat... 2
Los suscriptors del interior reben las obras del folletí encuadernadas

FUNDADORS
 Joan Brú Sanclement
 Joseph Ximeno Planas
 Director-Propietari
 F. Dalmases Gil

Redacció y Administració
 Ronda de S. Pere, 19 y 21, 1er-1ª
 (Bussó á 1ª escala)

PROXIMAMENT

Totas las novetats de la temporada y **LA FILLA DEL MARXANT**

Quart folletí de la aplaudidíssima sarsuela de gran éxit arreglada al catalá per D. Conrat Colomer

ELOR DE TÉ

Tercer folletí de la aplaudida comedia de gran éxit, de D. Jaume Capdevila

LO SENYOR NADAL

Primer y penúltim folletí de la aplaudida comedia

LA CIGALA Y LAS FORMIGAS

per J. Blanch y Romani.

En lo número próxim comensarem la aplaudida pessa, éxit de la temporada

LO CAIXAL DEL SENY

Crónica

Una planxa d' Apeles Mestres.

En un dels últims números d' un diari local he vist un dibuix firmat per lo distingit poeta y popular dibuixant, Apeles Mestres, que 'm ha causat pena.

Constituheix, el croquis á que 'm refereixo, una caricatura quina tendencia es satirisar, ab molt mal gust per cert, al regionalisme catalá y contraria á tots aquells que puguin demanar ó demanin l' autonomia de Catalunya.

Prescindeixo de que lo dibuix, com he dit avans, resulta de mal gust y ademés poch enginyós; per lo qual comprés está, que baix lo punt de vista artístich poch honra al que el firma, mes hi há en lo tal dibuix alguna cosa més grave de la qual no 's pot prescindir ni s' ha de passar per alt, y es aquesta que lo senyor Mestres es dels menos autorisats per permetrers lo luxo de satirisar al regionalisme ó catalanisme.

No sabém si ara, don Apeles, después de la publicació d' aquella carta superbiosa, que gens de favor li feu, encara continua escrivint poesias, mes tothom sab qu' avans de publicar el tal infundat memorial d' agravis, escrigué bastant en vers catalá.

Desde luego, tot aquell que 's dedica á escriurer en catalá, per lo sol fet de ferho aixís, suscriu una tácita professió de fé regionalista, y pot haverhi dintre d' aixó el seus més y els seus menos; pot el tal, admetre ó rebutjar solucions més ó menys radicals dintre de la tendencia, mes may pot arribar fins á colocarshi front á front per ridicularla.

Y entenguis, que lo senyor Mestres, que dintre de la literatura sols ha cultivat la catalana y per ella ha guanyat una flor natural en los Jochs Florals que no rebutxá, sino qu' acceptá de molt bona gana, quant s' ha tractat de satirisar una tendencia regionalista no ha tingut siquiera lo pudor de recorre al pseudónim ó al anónim, sinó qu' estampa al peu del dibuix las sevas inicials de sempre, aquellas A. y M. enllasadas; y per si no bastés aixó, dalt del dibuix, en lletras que se llegeixen molt bé, diu: «... por Apeles Mestres.»

Aixó ho fá qui com lo senyor Apeles Mestres ha sigut durant una pila d' anys soci del *Centre Catalá* de Barcelona y un periodo de dotze mesos president de la citada associació, quina única missió y rahó d' esser, estriba en fer política regionalista.

Convé que el senyor Apeles Mestres se fixi en lo que fá. En aquet mon, tots, siguém ó no

siguém poetas ó artistas, tením obligació d' esser personas serias, y lo senyor de qui parlo, no deu perdre de vista que en las llibrerías encara s' hi trovan á la venda exemplars dels seus llibres escrits en catalá.

Dich aixó perque no vull fer al senyor Mestres la ofensa de creurel capás de renegar dels que li feren l' honor de coronarli y lloretjarli el poema *Margaridó*, y dels que lo glorificaren, organisant á favor d' ell una manifestació imponent, de simpatía.

En aquet mon hi há que pensar molt lo que 's fá; y cregui lo senyor Mestres, que si en lo sucesiu no procura ficarse una mica més de lo que ha demostrat já més d' una vegada, li pot sucsehir que ab los seus propis procediments es perjudiqui y desconceptui.

F. DALMASES GIL

Teatro Catalá

LO TRONERA

Monólech catalá, en vers, escrit en Filipinas per Joseph Balaguer y Antón Porcar, estrenat en la tarde del día 5 de Diciembre en lo teatro del «Fomento Martinense.»

L' obra en sí no es interessant, al propi temps que es massa llarga, puig 'l públich se mostrá fastiguejat ja en sa mitat; á més, y aquet es lo pitjor mal, 's veu que 'ls autors la volgueren escriurer en vers, cosa que no conseguiren; lo que 'ns fá pensar que aquesta obra no parará més lluny del estreno.

Lo senyor Enrich Balaguer, germá del primer de dits autors, s' esforçá notablement en que l' obra no resultés pesada, fent *Lo Tronera* tal com debía ferse. Li doném la enhorabona. —J. M.

GUITARRAS Y VIOLINS

Pessa catalana, en un acte, en vers, original del malhaguanyat poeta D. Joan Ribas Puigvert, estrenada en la tarde del 5 de Diciembre en lo teatro del «Fomento Martinense.»

¿Quí no coneix la *Colometa*? Aquell que l' hagi vista ó llegida pot compéndrer lo que será *Guitarras y violins*, puig son germanas. Obra xistosa á tot serho, á propòsit per societats católicas, puig no hi entra dama, no acudeix ni á la sátira ni al xiste immoral, ab lo que abundan certas obras d' avuy día; escrita en vers fácil y correcte, en el que 's veu la bona pluma del ja

esmentat autor. Los tipos que 's posan en escena no poden esser més naturals, com tampoch l'argument. La concurrència, numerosa per cert, demostrá agradarli ab los aplausos que continuament tributava á l'obra. Lo dessempenyo, dat la premura del temps en que fou estudiada y enseijada, aná molt bé; lo que diu molt á favor del senyor Socias, director del tal teatro, distingintse á pesar de tot los senyors Guinart, Calvet y Mans en sos respectius papers de Janot, Ambrós y Benet.

Llástima que la fera parca hagi arrebatat la vida á son autor per privarli el plaher de sentir los aplausos ab que coronaban la seva obra!—J. M.

LO PROMÉS DE LA CARMETA

Comedia en un acte y en vers, original de D. Joseph Pujadas Truch, estrenada en lo teatro Circo del Masnou la tarde del 5 de Decembre.

Tractantse d' una obra d' un de nostres més estimats colaboradors, 'ns trasladarem lo diumenje á la tarde, plens d'interés y curiositat, á la hermosa vila del Masnou.

Per alguns antecedents que teníam de *Lo Promés de la Carmeta* preveyam un éxit, y no 'ns errarem. L' obreta del Sr. Pujadas es un saynete plé de vida y coló, quinas escenas, molt ben cuydadas, mantenen la hilaritat del públich, que escolta ab molt gust los bonichs y elegants versos de l'obra, ensemps que la infinitat de xistes de bona lley que l'acaban d'adornar.

Lo dessempenyo fou fatal, los actors no sabían sos papers, 's menjaban las sílabas y també n' hi anyadian, y fins n' hi havia un que 's saltaba las ratllas. L' únich que va anar bastant bé fou lo Sr. Valero en lo paper de Miquel.

Al abaixarse lo teló, en mitj de forts aplaudiments fou cridat una infinitat de vegadas l' autor, qui no va presentarse per excesiva modestia.

Si ab tot y lo molt dolent dessempenyo *Lo Promés de la Carmeta* va alcansar tan bon éxit, contin' l que haguera alcansat si l' hagués estrenada una altre companyia.

Felicitém cordialment desde nostras columnas al jove Sr. Pujadas, y que la nostra felicitació, junt ab las moltas que ja deu haver rebut per la seva aixerida obra, l' animin á seguir endevant, puig no duptéem que podrá anar molt lluny.—S.

L' ASQUÉ

Saynete en un acte y en prosa, original de D. Salvador Badosa, estrenat la nit del 28 del passat en la Societat «Berenguer.»

L' asqué es un quadro de costums catalanas, ab un argument nou y bonich, tipos ben retratats y un llenguatge molt apropiat. Bon partit n' ha sapigut treure lo Sr. Badosa, y no duptéem que tindrà aceptació per tot hont se fassi.

Obtingué un regular dessempenyo, que corria á cárrech de la Sra. Vendrell (F), Srtas. Cuyás y Saumell, y Srs. Sampere, Cuspinera, Casamajó, Nolla, Vinyals y Homet.

L' autor fou cridat ab insistencia.—J. B. P.

Á "Lo Teatro Regional"

En son tercer Centenari

Que un home arrivi á cent anys,
avuy com avuy, es cosa
¡no rara! maravellosa
per' propis y per' estranys.

Are; que arrivi á trescents
(contant 'ls anys per setmanas)
un periódich, venen ganas
de dir al que ho digui:—¡Ments!

Podrá haverhi (que ja n' hi han)
molts periódichs centenaris;
pró son periódichs—diaris,
lo qual es distint... ¡Y tant!

Viure un diari podrá
set cops més que 'l que no ho es,
perque menja set cops més
que un setmanari... ¡Está clá!

Donchs, parlant aquí formal,
quant un setmanari viu
llest, independent, actiu,
com LO TEATRO REGIONAL,

y sofreix persecucions
de l' enveja ó de l' inquina
y fá posar en *berlina*
á quatre busca-rahons,

combatent ab grant *esprit*
la presunció y mala fe,
jugantshi la vida, plé
de convicció y bon sentit,

mereix qu' en lo Centenari
tercer de sa heróica vida,
tot Catalunya enardida
aclami á aquet setmanari.

J. BARBANY (*Pepet del Carril*).

FIGURAS DE NOSTRA ESCENA

ISGLE SOLER

Trenta sis anys enrera, enllá pe 'ls vols de 1861, la fadrinalla del ofici d' argenter, tan antich en nostra ciutat, va ferne una com un cove... Ab las desferras del vell obrador de can Carreras, guarniren un escenari de mala mort en ignorat carreró de l' Argentería, y allí... van atrevirse á posar las pccadoras mans demunt

ISCLE SOLER EN SON GABINET D' ESTUDI

d' un' obra dramática que, segons m' han dit, va quedar com nova.

Entre 'ls improvisats actors, s' hi contava un minyó, casi un noy, de galdas sonrosadas, relativa corpulencia, nas de *corte* romá, ulls intel·ligents y fesomia expressiva. Aquest minyó no va ferho més bé, ni més malament que 'ls seus companys, y ab tot, aquella humil funcioneta d' aficionats, aquell atreviment casi infantil, fou lo bateig de sanch d' un gran actor, fou la revelació d' un geni; fou lo debut del nostre popularíssim Iscle Soler.

Per més que no admeto la doble vista, se m' ha comptat á propòsit del insigne actor una anécdota que per ser rigurosament històrica val la pena de reproduhirse. Y es, que habent donat lo pare del futur artista un banquet al Falcó per festejar lo naixement de l' Iscle, un dels convidats, un tal Miquel Ibáñez, excelent actor de género, que treballá durant trenta anys en nostre teatro de Santa Creu, á l' aixecar la copa, va brindar perque 'l recent nascut... fos comediant. ¡Coincidencia particularíssima, ja que no sols ha sigut actor, sino que cinquanta anys després ha ocupat lo mateix lloch de caracteristich en lo mateix teatro Principal!

Seguir pas á pas la vida artística de 'n Soler de desde que, aprenent argenter, s' encarà per primera volta ab 'ls *morenos*, fins avuy, que ja sas espatllas s' encorvan més pe 'l pés de 'ls lloers que per la càrrega de 'ls anys, seria igual qu' escriure la historia del Teatro Catalá. Ni

mas forsas arriuan á tant, ni pretench altra cosa que rendir un modest tribut d' admiració al genial artista.

Passaré donchs per alt los innumerables éxits obtinguts desde trenta sis anys ensá, éxits que podrián midarse pe 'l número de tipos qu' ha creat, número qu' ell mateix ignora y que si fixés en menys de cinch cents, potser quedaria curt. Diré solament, que sas primeras armas com actor de cartell, va ferlas al costat del inolvidable Cazurro en l' antich Odeón. Després en los alhors del Teatro Catalá, quan la célebre Societat *La Gata* va donar á conèixer las genialitats de 'n Pitarra, l' Iscle Soler ocupá per dret propi un de 'ls primers llochs en la companyia. Y quan per fi, després de «Las Joyas de la Roser,» la Escena catalana alcansá la

categoria d' una institució popular, en Fontova y l' Iscle Soler foren los millors puntals de la novella institució.

Trenta sis anys ha permanescut en la escena catalana de l' Odeón y del Romea, sempre al peu del canó y sempre ab la honrosa qualificació d' actor insubstituible. Lo seu nom ha sigut lo millor ornament del cartell en totas las temporadas y casi 's pot dir que no s' ha fet obra sense un paper per ell y no ha creat un paper que no conquistés un éxit.

De l' Iscle Soler com artista, podria fersen un estudi tant complert com puga serho 'l de qualsevol eminencia forastera d' aquestas que 'ns visitan anyalment á só de bombo y platillos.

Al meu enténdrer, lo nostre públich, ab tot y no escatimarli l' aplauso, ab tot y celebrar son talent, no l' admira en tot lo que val. Recordém tots sas millors creacions; nos fem llenguas de son acert al presentar sos tipos més famosos, pero tal volta encara no 'ns hem adonat prou de sa pasmosa facilitat en crearlos; del estudi minucios del natural que suposa 'l ferlos; de la pasmositat ab que se 'ls acomoda; de l' art ab que 'ls caracteriza y finalment de la discreció y de la justesa que campejan en son treball.

Si cualevol d' aquestas notabilitats foranas 'ns presentés en una sola sessió lo traydor de «Sota Terra» y 'l «Genís» del «Mestre de Minyóns», ó bé lo «Joan Blancas» y «Lo ret de la Sila», al endemá Barcelona entera sabria per

boca de 'ls diaris, l' increïble facilitat d' assimilació, lo poderós talent del *monsieur* ó el *signor* de referencia. En cambi al nostre Iscle Soler acostuman á pagarlo ab un senzill *discreto*. ¡Sort que 'l nostre públich, més bon pagador, li fá justicia ab sos aplausos!

A propòsit d' aixó, citaré 'l cas rigurosament histórich del famós Novelli, qui en sa primera *tournee* per terra catalana, havent tingut ocasió de véurer algunas fotografías de l' Iscle Soler, no pará fins que fent un viatge exprés á una població catalana ahont aquest treballava, pogué abraçar al *original* de 'ls retratos, tributantli de passada tota mena d' elogis. Aquest acte de justicia y d' admiració realsá doblement la figura del gran Ermete.

En Soler, en la intimitat no *actoreja* gens (si 's permet la frasse). No resulta un actor d' aquestos que tot' hom coneix per «gent de teatro»; expressió que resúm tots los defectes de la classe. Val á dir no obstant, que 'ls actors catalans en general son de *carnadura* molt distinta que 'ls seus congèneres forasters.

L' Iscle Soler, tant per son tracte social, com per sa vida tranquila, ofereix tot l' aspecte del senzill burgés que 's menja una rendeta. No sé si de renda 'n té, pero si puch assegurar que si fos actor d' un altre país, la tindria y bastant desahogada després de trenta sis anys de treball no interromput.

Per més que lo Teatro Catalá l' hi hagi pres

son temps, l' Iscle Soler no ha olvidat may qu' en sa juvenesa fou argenter y... argenter continúa. En son obrador, ab tot y 'ls calamitosos temps qu' está passant l' art d' orfebrería á Barcelona, may hi ha faltat feyna. ¡Poch se pensan las encopetadas damas qu' al vespre riuhen los estirabots del *Baró de Santa Agnés*, que algunas de las valiosas joyas que realsan sa bellesa, han passat per las mans del famós anfitrió de Fernando VII!...

Pero en Soler, que fabrica joyas d' art y argent, té á casa seva tres joyas de carn y ossos qu' enclouhen totas sasafeccions. ¡Sas tres fillas!

Dignas successoras del talent del seu pare, cada una d' ellas l' aplica á una especialitat distinta, y sobre tot sería injust si no dedicqués secció apart á la filla mitjana, la notabilíssima artista Joana Soler.

D' ella y de las sevas magníficas reproduccions de tapissería antigua se n' ha ocupat la premsa distintas vegadas, y pot dirse qu' en eixa especialitat, es la primera firma barcelonina y fins espanyola.

Fora de la especialitat citada, es una pintora de mérit, que no duptém arribará lluny, sent l' orgull del seu pare y l' honor del seu sexo. En son taller d' artista y en lo domicili del autor de 'ls seus días, hem vist estudis que son profecías que parlan.

Un detall. En Soler com á pare, ha portat l' abnegació fins al punt d' assistir durant tres anys als cursos de Llotja día per día... Una filla qu' aprén Anatomía Pictórica, no pot trobar conse-

ISCLE SOLER EN LO TALLER DE SA FILLA

ller millor, ni salvaguardia més digna que la companyia d' un bon pare.

En resum. Cinquanta dos anys de vida, ab trenta sis d' antigüetat demunt las taulas...

Un cos sá, vigorós, ab un cor de nin obert de bat á bat á las més puras afeccions...

Un pare amantíssim, qual orgull consisteix en conrehuar las felissas disposicions de sa familia.

Y un artista genial, meritíssim, plé d' amor envers la patria escena, á la que no negará may lo concurs del seu talent...

¡Tot aixó es l' *Isclé Soler!*

MARIÁN ESCRIU FORTUNY.

Servey de fora

VILANOVA Y GELTRÚ.—La lluhida societat «La Peña», lo dia 28 posá en escena *Una noya com un sol* y *L' amich de constansa*, estreno que ressenyárem al número passat, á més d' una sarsueleta catalana. S' hi distingiren en son desempenyo, 'ls distingits joves Srs. Ventosa, Puig, Segalés y Martí en especial. Las senyoras un verdader fracás. La Sra. Miquel, que estaba ronca, cantá desastrosament, lo qual servi perque uns quans dels *envejosos* burlántse d' ella... l' obliguessin moralment á abandonar l' escena fins á haberse desahogat. La demés concurrencia, sensata.

Los senyors citats, que no son altres que 'ls que dihuen mal de «La Peña» en aquell periódich volátil (quin desprestigi vá cada dia en augment), ho fan solzament perque no accedí la Junta á donarlos hi entrada y butaca á cada nú d' ells com van demanar. Lo que actuá de corresponsal y crítich (?) l' última funció, la presenciá vestit de gala (brusa, pantalóns de vellut y espartenyas), y aquest punt... aixís, en mitj de tant lluhida concurrencia que vesteix més decent y no té tantas pretencions ni mala fé, causa en general un bon xich de disgust.

Si bé que *brams d' ase...*

Com ocuparia massa espay, guardo pe 'l dissapte que vé resenyar altrás funcions celebradas.—C. F.

BADALONA.—La companyia del Sr. Tressols que actua en lo teatro Zorrilla, además d' un drama castellá ha posat en escena 'l deliciós sainete *Qui... compra maduixas*.—B. D.

SABADELL.—En la «Academia Católica», devant de nombrosa concurrencia 's posá en escena lo dia 28, las bonicas sarsuelas *Los bandolers* y *Lo sant del amo*, en que s' hi distingiren notablement los senyors Arús Capmajó, Vila, Arnaus, Trapa, Balmes y demés.

En la associació de católichos obtingueren també gran éxit las preciosas produccions *Or* y *A pel y á repel*. Lo diumenge passat representaren *La clau de casa* y *¡Embolichs!*

La secció dramática del Ateneu Sabadellench posá en escena 'l diumenge passat la preciosa balada *Lo lliri d' aggua* y 'l sainete *Las bodas d' en Cirilo*.—C.

MATARÓ.—«Ateneo Obrero».—La companyia de

aficionados d' aquesta lluhida societat doná funció lo dissapte prop-passat, dedicada á la memoria del immortal Frederich Soler. Posaren en escena lo preciós drama *Las joyas de la Roser*, tantas vegadas representat y aplaudit en aquest teatro; la execució bastant regular. Per fi de festa representaren la pessa *Las tres alegrías*, que á pesar de estar los aficionados bastant insegurs de sos papers, feren pasar una hora deliciosa.

«Círcol Católich d' Obreros».—La gran compañía cómica de zarzuela y de vers, segons sembla representá las obras de costum, *Las amapolas*, coro de *La banda de trompetas*, rancheros de *El cabo primero*, (que bons rancheros son ells), terceto de *Los puritanos*, y, per acabar, *Los asistentes*.

Segons noticias, próximament estreno de *Los aparecidos* y lo que 's més bó que tenían ab ensaig *Los sobrinos del capitán Grant*, pero sembla que s' ha deixat corre; llástima. Prou per avuy.—P. J. y R. J.

PARÍS.—Al «Vaudeville» s' ha estrenat ab regular éxit una comedia en tres actes, *L' Areu*.

Sapho, la novela d' amor de A. Daudet, arreglada á l' escena per H. Cain y A. Bernède y á la que ha posat música lo mestre M. Massenet, obtingué un gran éxit. La falta de temps y d' espay m' impideix relatar l' argument d' aquest obra, cosa que faré próximament. Avuy sols diré que la Calvé estigué superior dins son difícil paper de *Sapho*.

La Jouese d' Orgué, melodrama tret de la novela del mateix nom de Montepin, per Mr. Dornay. Es d' aquellas obras que obtenen, com *Les deux gosses*, un gran número de representacions. Las botigueras que van al teatro per plorar han trobat un ideal, ja que las escenas dramáticas abundan en lo citat melodrama.

L' única novetat de la setmana ha sigut l' estreno de un obra d' espectacle *Don Jean aux Enfers*, que ha obtingut un *grand succès*.

En aquesta obra hi alcanza molts aplausos la bailarina senyoreta Pibrac.—FAUST.

NOVAS

Ha mort á Madrid lo fecond autor dramátich En Rafael M.ª Liern, que actualment desempenyaba 'l càrrech de director d' escena del «Teatro Español».

A la escena regional hi doná obras que s' han popularisat molt, tals com *Carracuca*, *La flor del camí del Grau*, *Les eleccions d' un poblet*, *Una paella*, *Un rato en l' hort del Santíssim*, *Arrós en chegans y nanos*, *Dos Acerps*, *El Mesies de Patraix*, *Qui al cel escup...*

Descansi en pau tan honrat escriptor.

Ahir á la nit degué estrenarse al Romea la producció en tres actes *La taberna y lo taller*, de D. Teodor Bonaplata.

Ne parlarém la setmana que vé.

La costa de Llevant, dedica casi tot l' últim número á commemorar lo triomf de l' *Orfeó Catalá*.

Lo dimars, lo doctor Triás y Giró inaugurá las conferencias de *Dret Civil Catalá* que donará tots los dimars en nostra Universitat.

Avuy deu també inaugurar las de *Historia de la literatura catalana* lo Dr. Rubió y Lluch.

De unas y altrás nos en ocuparem ab la deguda extensió en un de nostres pròxims números.

Don Ernest Soler de las Casas, al publicar son poema dramàtic *La Uar*, ha tingut lo bon sentit de prece-dirlo de la poesia *L'escó*, de son inolvidable pare, en quin trevall inspirà sa obra.

—M' habian assegurat que dita obra la donaria com á folletí un periódich en quina llista de col·laboradors hi figura 'l nom de D. Esnest; ¿qué m' hi dihuen á n' aixó?—'ns deya un amich.—

—¡.....!

BERENGUER.—Lo diumenge, 28 del passat, se posá en escena baix la direcció del Sr. Santpere, las comedias *Indicis* y *Los asistentes*, obtenint un regular desempenyo.

A més de ditas obras, s' estrená un sainete titulat *L'asqué*, qual ressenya fém en son lloch corresponent.

ESCOLAS PIAS (Ample, 28).—Lo dimars s' hi celebrá una vetllada que fou lluhidísima. En la part literària hi escoltaren molts aplausos los Srs. Reventós, Riera, Casas, Bertrán, Casals y Juncá, lo mateix que 'ls Srs. Badia, Torreadella y Sanromá, en la part musical. En Juanito Reventós mereix punt apart.

Dotat d' una veu molt bonica de tenor, impropia en un noy de 14 anys, li augurém una brillant carrera. Cantá *Pietà Signore*, am molt ajust, lo que li valgué una tempestat d' aplausos que acallá repetint la preciosa *Aria di chiesa*.

Un aplauso á tots.

LA CONSTANCIA.—Devant d' un públich tan numeros com escullit, lo diumenge passat s' hi posá en escena la preciosa obra *Lo full de paper*, en que hi escoltaren abundants aplausos las Sras. Forcada y Miralles y tots los senyors que hi prengueren part, especialment los Srs. Fábregas, Más y Betas.

La concurrencia sortí molt satisfeta.

LA CATALANISTA.—Baix aquest titol, una colla de joves entusiastas dará en *L'Ateneu del Ensanxe*, Corts, 212 bis, baixos, una funció avuy á la nit, quins productes se destinan al monument d' en Pitarra, posantse en escena tres obras sevas, *La butifarra de la llibertat*, *Las pildoras d' Holloway* y *Cura de moro*, finalisant la funció ab un ball de societat.

LO TEATRO REGIONAL, que 's posa sempre á costat de las causas nobles, facilitarà á sos abonats invitacions y programas.

CIRCOL DE PROPIETARIS.—Lo diumenge passat y baix la direcció de don Antón Piera, s' hi posaren en escena dugas produccions castellanas molt ben interpretadas pel citat director y Sras. Verdier (A.) y (F.), Romero, igual que 'ls senyors Montaner, Mir, Maurici, Rosell, etc.

GEDEÓN.—En la lluhida reunió familiar d' aquest titol, lo diumenge passat s' hi posá en escena las aplaudidas produccions, *Un vagó* y *Sebas al cap*, distingintshi moltissim la Srta. J. Simó y 'ls Srs. Despax, Galera, Maluquer (A.) y (M.), Avenosa y Acebedo.

La Srta. Amigó, en una pessa italiana que cantá, fou molt aplaudida. En tota la funció hi regná el més gran entusiasme y per acabar la festa més agradablement,

s' hi celebrá un ball en que hi regná 'l més bon humor.

LA DARCLÉE.—En la vetlla del pròxim passat disapte, tingué lloch en aquesta important societat una funció á benefici del estudiós jove (soci de la mateixa), senyor Mulet, posantse en escena dos pessos de repertori foraster y l' aplaudit juguet *Sanás y parells*, en la que tingueren ocasió de recullirhi molts aplausos tots quans hi prengueren part, especialment las senyoretas Casas y Segura y 'ls joves aficionats senyors Santassusagna, Berenguer, Vilaplana, Batet y 'l Beneficiat.

El simpàtic senyor Mulet en un dels intermedis nos doná probas de las moltas aptituds que posseheix pe 'l cultiu de la música, en la preciosa *romanza* de barítono de l' ópera *Dinorah*; com també 'l senyor Baixeras ab la *barcarola* de *Gioconda*, y las coplas á duo pe 'ls Srs. Cuyás y Mulet.

Dels senyors encarregats de llegir las poesias que s' anunciavan en el programa no 'n dirém res perque... un altre dia creyém que las llegirán.

Pot donarse per satisfet el Sr. Mulet de las moltas mostras de carinyo qu' ha rebut de sos amichs y... prou per avuy.

SOCIETAT «LA ALIANZA».—(Sant Martí de Provensals).—L' interessant drama *El estigma*, de Eche-garay, sigué posat en escena diumenge passat á la nit

RECORTS DE LA GUERRA CUBANA

EN LA MANIGUA

Després de un dia de fam

Un dia de pluja

en aquesta lluhida associació, per la companyia que ab tant bon acert dirigeix lo Sr. Tressols. Molt ajustadeta resultà l'obra, que fou escoltada per un nombros públic essent lo mencionat Sr. Tressols y tots quans lo secundaren, en extrém aplaudits al final de la representació.

També va representarse, per fi de festa, *L' oncle Benet*, del Sr. Montero, en lo que las Srtas. Cosmo, Guerra y 'ls Srs. Ballesta y algún altre, hi feren las delicias de la concurrència.

LA FAMILIAR OBRERA DE SANS.—Diumenge dia 28 del passat, posaren en escena el drama *Los Amantes de Teruel*, en lo que estigué á gran altura la simpática artista Srta. Mercé Blanca y també la senyoreta Llonch. Srs. Labastida, Nieto, Indurayn y Vaqué, també foren molt aplaudits. La funció acabá ab la comedia del senyor Piqué, *Campi qui pugui*, que ba fer riure molt, en la que se distingiren la senyoreta Llonch, Sr. Guillemay y Vaqué.

CENTRO REPUBLICANO DE LA DERECHA DEL ENSANCHE.—Diumenge dia 28 del passat se representá en lo teatro de aquesta societat *La teta gallinaira*, *¡Justicia humana!* y lo juguet cómic *Pintura fi de sigle*, original de D. A. Guasch y de nostre director, desempenyant los papers de ditas produccions los

socis del «Centre Republicá», que obtingueren molts aplausos de la numerosa y escullida concurrència per la manera acabada ab que desempenyaren sos respectius papers, especialment los senyors Garcia, Gili, Zanón y Matheu.

CORRESPONDENCIA (1)

Ana Clet. Publicarém la primera.—Joseph Niepce. La forma es molt incorrecta.—M. Roselló. Si vol que li digui la veritat, no l'acabo d'entendre.—Lluïset de la Pega. Aquest any no ha pogut ser. Veurém lo vinent.—Y. Escofet. Te condicions recomanables pero ab tot no 'm resulta prou.—Y. Tintoré. Anirá.—Admirador del teatro de la terra. Las sevas observacions son atinadas, pero preferím una prudenta neutralitat. Mes ben dit, farém lo que vosté desitja—qu' es també lo nostre deber —pero ab política.—M. Presas. Per l' any que vé si som vius.—Vicentó. Si no ordinariéjés tant...—Joan Cadira. Es algo cursi... ¿no li sembla? C. Puig. No estém pe l' género vert.—M. Argimón. Lo desitj es molt bó y l' agraím, pero ¡ay! la forma no 'ns convens.—Noy Tranquil. Aquest cop no fila prou bé.—Quimet Borrell. Anirá.—M. Girona. Mil gracias pero no hi ha capigut.—Un drapaire. Al sach... dels papers.—M. C. Feu. No li veig la punta.—Ll. Tintoré. L' epigrama no serveix.—J. Sabater y Prieto. L' article va bé, solsament que sa molta extensió 'ns impedirá publicarlo tot seguit.

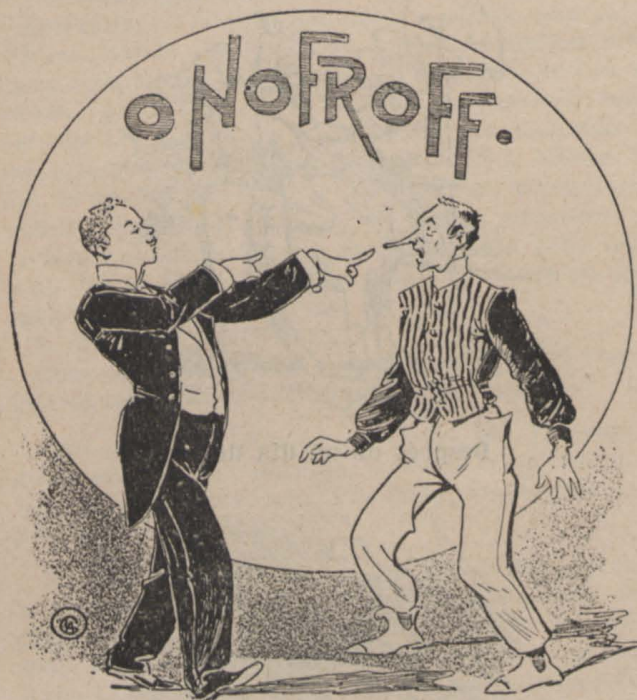
ARGOS.

(1) Crítica y consulta gratuita sobre assumptos literaris.

✦ En preparació lo número de primer d' any ✦

À COP CALENT

Juguet cómic original y en vers de
A. SALTIVERI

Preu 1 ral

→ OBRAS CATALANAS ←

SENSE DAMA

Que 's venen en l' Administració de «Lo Teatro Regional»

Lo Quarto dels mals endressos.	1	ptas.
Un don Juan Tenorio á trossos.	0'25	»
Cor de roca (drama).	1	»
¡Embolichs!	1	»
¡Cápsulas Mausser!, sarsuela	3	»
Els héroes del Bruch.	0'50	»
Lo llibertador de Suissa.	1	»
Dos fills.	2	»
A toch d' esquella.	1	»
Sebas al cap.	0'50	»
Los grills de las sebas.	0'50	»
L' últim inglés.	0'25	»

OBRAS DE DON JOSEPH FELIU Y CODINA

Que 's venen en l' Administració de «Lo Teatro Regional»

Lo Gra de mesch (drama 3 actes).	2	ptas.
Lo mestre de minyons (comedia 1 acte).	1	»
Lo Rabadá (drama 3 actes).	2	»
La Dida (novela), 2 tomos.	1	»
Vers y prosa (artículos y poesías).	0'25	»
Del ou al sou (comedia 1 acte).	1	»

Per carecterisarse los
 llapis

FORTON

Son los millors

Preu: 3 pessetas

Imprenta de MARIANO GALVE, Aviñó, 18, interior.—Barcelona.